

Tarina Patruunasta

John von Julin 1787-1853

John Jacob Julinin isä oli oululainen apteekkari ja poika opiskeli samalle alalle. Julin oli oppilaana isänsä apteekissa vuonna 1802 ja seuraavana vuonna hän opiskeli yhden lukukauden kemiaa Ruotsissa. Julin palveli useissa apteekkeissa apteekkioppilaana ja farmasian opiskelijana, kunnes suoritti vuonna 1808 proviisorin ja vuonna 1810 apteekkarin tutkinnon. John Julin osti akatemian apteekin Turusta vuonna 1811 ja toimi siellä akatemian apteekkarina vuosina 1812-1829.

Vuonna 1813 Julin avioitui Elisabeth Katarina Keckmanin kanssa. Vaimo kuoli jo kahden vuoden päästä, vain kuukausi heidän ensimmäisen lapsensa syntymän jälkeen.

Julin alkoi tuottaa apteekkitavaraa ulkomailta omalle ja monelle muulle maamme apteekille. Vuonna 1813 hän osti yhdessä Turun ensimmäisen apteekin omistajan, Gabriel Freudenthalin, kanssa nuuskan jauhamiseen tarkoitetun tuulimylly, joka uudistettiin kiinakuorta jauhavaksi.

Kahta vuotta myöhemmin Julin osti apteekkinsa läheltä tupakkatehtaan. Samana vuonna hän teki vuoden mittaisen matkan Englantiin ja siitä lähtien teki useita opiskelumatkoja mm. Ruotsiin, Englantiin ja Keski-Eurooppaan aina vuoteen 1840 asti.

Julin vietti paljon aikaa juuri Englannissa ja tutustui siellä erääseen mukavaan lontoolaisnaiseen. Julinin ja Emilia Lindsayn häitä vietettiin vuonna 1820.

Vuonna 1821 John Julin perusti typpihapotehtaan Turkuun. Hän alkoi harjoittaa typpihapon,

kiinakuoren, puutavaran, tervan ja kuparin vientiä ulkomaille ja toi maahan siirtomaatavaraa.

Julin omisti osuuksia useista Turun höyrylaivoista ja perusti vuonna 1819 Suomen ensimmäisen höyrylaivaosakeyhtiön. Lisäksi hän osti osuuden Turun vanhasta laivatelakasta vuonna 1820. Samana vuonna hän perusti Turkuun omalla kustannuksellaan ns. Bell-Lancaster -koulun ja kaksi vuotta myöhemmin Suomen ensimmäisen säästöpankin. Myöhemmin hän perusti Bell-Lancaster -järjestelmän mukaisia kouluja myös Fiskarsiin, Perniöön, Orijärvelle ja Koskelle.

Julin oli kiinnostunut myös teollisuudesta ja maataloudesta. Siksi hän otikin lainaa ja osti marraskuussa 1822 Pohjan pitäjässä sijaitsevat Fiskarsin ja Antskogin maatilat teollisuuslaitokseen ja kehitti niitä apteekkitoimintansa ohella.

Turun suurpalon jälkeen kaupungin akatemia siirrettiin Helsinkiin ja siitä tuli Helsingin Aleksanterin yliopisto. Julin muutti apteekkinsa Helsinkiin, missä se avattiin marraskuussa 1828. Nimeksi tuli Helsingin yliopiston apteekki. Vaikka uuden apteekin toiminta alkoi lupaavasti, Julin luopui siitä ja muutti Fiskarsiin.

Julinin toiminta teollisuuden eri aloilla laajeni ja myöhemmin hänen omistukseensa kuuluivat Fiskarsin ja Antskogin lisäksi Kosken, Kärkelän, Näsin ja Trollshovdan ruukit, Orijärven kupari-kaivos, Malmbärgin, Haukian, Pahalaksin, Charlottébärgin, Lovisebärgin ja Kelkalan rautakaivokset, Latokartanon kankirautatehdas

sekä Emiliedalin saha- ja jauhomylly.

Vuonna 1839 Julin sai luvan perustaa Antskogin ruukin yhteyteen verkatehtaan, jota hän sitten vuokrasi eri yrittäjille. Tehdasta laajennettiin vuonna 1847 rakentamalla sinne silkki-, villa-, pellava- ja pumpulikankaiden väripainatuslaitos. Emilie -vaimo aloitti Fiskarsissa käsityökoulun, jossa työväen tyttärille opetettiin ompelua, kehruuta, kudontaa ja uskontoa.

John Julin oli uranuurtaja myös metsänhoidossa ja maanviljelyssä. Hänen toimestaan metsänhoidossa alettiin käyttää lohkokohakkuita ja maatiloilla heinävuoroviljelyä. Hän myös järjesti Suomen ensimmäiset karjanäyttelyt.

Julinille myönnettiin vuorineuvoksen arvonimi vuonna 1835, ja vuonna 1849 hänet aateloitiin nimellä von Julin. John von Julinilla oli murheellinen perhe-elämä; toinen vaimo, Emilia Julin, kuoli vuonna 1835, kaksi päivää viidennen lapsensa syntymän jälkeen. John von Julin meni kolmansiin naimisiin vuonna 1841. Vaimo kuoli vuonna 1844, samana päivänä, jona hänen kolmas lapsensa syntyi. Neljännen avioliittonsa von Julin solmi vuonna 1846 edellisen puolisonsa sisaren kanssa. Tästä avioliitosta syntyi vielä neljä lasta. Neljästä avioliitosta von Julinilla oli yhteensä yksitoista lasta, joista kuusi kuoli lapsena.

John von Julin kuoli 65-vuotiaana. Holhoojahallitus hoiti kolmentoista vuoden ajan hänen omistukseensa olleita teollisuuslaitoksia, kunnes perimönjako astui voimaan vuonna 1866.

Fiskarsin ruukki

Höyrylaiva

John Jacob von Julin 1787-1853

Fiskarsin ruukki

Höyrylaiva

John Jacob von Julin 1787-1853

John Jacob Julinin isä oli oululainen apteekkari ja poika opiskeli samalle alalle. Julin oli oppilaana isänsä apteekissa vuonna 1802 ja seuraavana vuonna hän opiskeli yhden lukukauden kemiaa Ruotsissa. Julin palveli useissa apteekkeissa apteekkioppilaana ja farmasian opiskelijana, kunnes suoritti vuonna 1808 proviisorin ja vuonna 1810 apteekkarin tutkinnon. John Julin osti akatemian apteekin Turusta vuonna 1811 ja toimi siellä akatemian apteekkarina vuosina 1812-1829.

Vuonna 1813 Julin avioitui Elisabeth Katarina Keckmanin kanssa. Vaimo kuoli jo kahden vuoden päästä, vain kuukausi heidän ensimmäisen lapsensa syntymän jälkeen.

Julin alkoi tuottaa apteekkitavaraa ulkomailta omalle ja monelle muulle maamme apteekille. Vuonna 1813 hän osti yhdessä Turun ensimmäisen apteekin omistajan, Gabriel Freudenthalin, kanssa nuuskan jauhamiseen tarkoitettua tuulimyllyä, joka uudistettiin kiinakuorta jauhavaksi.

Kahta vuotta myöhemmin Julin osti apteekkinsa läheltä tupakkatehtaan. Samana vuonna hän teki vuoden mittaisen matkan Englantiin ja siitä lähtien teki useita opiskelumatkoja mm. Ruotsiin, Englantiin ja Keski-Eurooppaan aina vuoteen 1840 asti.

Julin vietti paljon aikaa juuri Englannissa ja tutustui siellä eräaseen mukavaan lontoolaisnaiseen. Julinin ja Emilia Lindsayn häitä vietettiin vuonna 1820.

Vuonna 1821 John Julin perusti typpihappotehtaan Turkuun. Hän alkoi

harjoittaa typpihapon, kiinakuoren, puutavaran, tervan ja kuparin vientiä ulkomaille ja toi maahan siirtomaatavaraa.

Julin omisti osuuksia useista Turun höyrylai-voista ja perusti vuonna 1819 Suomen ensimmäisen höyrylaivosakeyhtiön. Lisäksi hän osti osuuden Turun vanhasta laivatelakasta vuonna 1820. Samana vuonna hän perusti Turkuun omalla kustannuksellaan ns. Bell-Lancaster -koulun ja kaksi vuotta myöhemmin Suomen ensimmäisen säästöpankin. Myöhemmin hän perusti Bell-Lancaster -järjestelmän mukaisia kouluja myös Fiskarsiin, Perniöön, Orijärvelle ja Koskelle.

Julin oli kiinnostunut myös teollisuudesta ja maataloudesta. Siksi hän ottikin lainaa ja osti marraskuussa 1822 Pohjan pitäjässä sijaitsevat Fiskarsin ja Antskogin maatilat teollisuuslaitoksineen ja kehitti niitä apteekkitoimintansa ohella.

Turun suurpalon jälkeen kaupungin akatemia siirrettiin Helsinkiin ja siitä tuli Helsingin Aleksanterin yliopisto. Julin muutti apteekkinsa Helsinkiin, missä se avattiin marraskuussa 1828. Nimeksi tuli Helsingin yliopiston apteekki. Vaikka uuden apteekin toiminta alkoi lupaavasti, Julin luopui siitä ja muutti Fiskarsiin.

Julinin toiminta teollisuuden eri aloilla laajeni ja myöhemmin hänen omistukseensa kuuluivat Fiskarsin ja Antskogin lisäksi Kosken, Kärkelän, Näsin ja Trollshovdan ruukit, Orijärven kuparikaivos, Malmbärgin, Haukian, Pahalaksin, Charlottebärgin, Lovisebärgin ja Kelkalan rautakaivokset, Latokartanon

kankirautatehdas sekä Emiliedalin saha ja jauhomylly.

Vuonna 1839 Julin sai luvan perustaa Antskogin ruukin yhteyteen verkatehtaan, jota hän sitten vuokrasi eri yrittäjille. Tehdasta laajennettiin vuonna 1847 rakentamalla sinne silkki-, villa-, pellava- ja pumpulikankaiden väripainatuslaitos.

Emilie-vaimo aloitti Fiskarsissa käsi-työkoulun, jossa työväen tyttäriille opetettiin ompelua, kehruuta, kudontaa ja uskontoa.

John Julin oli uranuurtaja myös metsänhoidossa ja maanviljelyssä. Hänen toimestaan metsänhoidossa alettiin käyttää lohkohakkuita ja maatiloilla heinävuoroviljelyä. Hän myös järjesti Suomen ensimmäiset karjanäyttelyt.

Julinille myönnettiin vuorineuvoksen arvonimi vuonna 1835 ja vuonna 1849 hänet aateloitiin nimellä von Julin. John von Julinilla oli murheellinen perhe-elämä; toinen vaimo, Emilia Julin, kuoli vuonna 1835, kaksi päivää viidennen lapsensa syntymän jälkeen. John von Julin meni kolmansiin naimisiin vuonna 1841. Vaimo kuoli vuonna 1844, samana päivänä, jona hänen kolmas lapsensa syntyi. Neljännen avioliittonsa von Julin solmi vuonna 1846 edellisen puolisonsa sisaren kanssa. Tästä avioliitosta syntyi vielä neljä lasta. Neljästä avioliitosta von Julinilla oli yhteensä yksitoista lasta, joista kuusi kuoli lapsena.

John von Julin kuoli 65-vuotiaana. Holhoojahallitus hoiti kolmentoista vuoden ajan hänen omistuksessaan olleita teollisuuslaitoksia, kunnes perinnönjako astui voimaan vuonna 1866.

PATRUUNANTALO

STOCKFORS